

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 653

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 25 august 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 436 din 21 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului	2–4
Decizia nr. 464 din 28 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (3) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare.....	4–6
Decizia nr. 529 din 5 iulie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	7–8
Decizia nr. 539 din 12 iulie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. (1), (3), (8) și (9), art. 60 alin. (2) coroborat cu art. 15 alin. (1) lit. c), art. 61 alin. (1) și art. 69 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, în redactarea anterioară modificării acestor norme prin Legea nr. 81/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, precum și pentru modificarea art. 7 alin. (2) din Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare	9–12
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
17. — Ordonanță pentru prorogarea termenului prevăzut la art. 30 alin. (4 ¹) din Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor	12
586. — Hotărâre pentru modificarea și completarea anexei nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 1.357/2001 privind atestarea domeniului public al județului Suceava, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Suceava.....	13–14
587. — Hotărâre privind acordarea de către România a unui ajutor umanitar extern de urgență, cu titlu gratuit, pentru Republica Macedonia, precum și pentru suplimentarea bugetului Ministerului Afacerilor Interne din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2016	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 436

din 21 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului

Mona-Maria Pivniceru	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, excepție ridicată de Dan Dragoș Dumitrașcu în Dosarul nr. 1.925/54/2014 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.703D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea statul român prin Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 4 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.925/54/2014, **Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului**, excepție ridicată de Dan Dragoș Dumitrașcu într-o cauză penală în care se fac cercetări pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani în formă continuată și evaziune fiscală.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că deducerea cunoașterii provenienței bunurilor din circumstanțele faptice obiective creează o veritabilă prezumție de vinovăție, încălcând dreptul la un proces echitabil și principiul egalității în fața legii. Astfel, se răstoarnă sarcina probei în procesul penal care, în final, îl obligă pe inculpat să își dovedească nevinovăția prin fapte negative nedeterminate.

7. Totodată, este afectat principiul egalității în fața legii, deoarece în cazul persoanelor acuzate de săvârșirea infracțiunii de spălare

de bani aceștia trebuie să își probeze nevinovăția, pe când, în cazul celorlalți inculpați, nu operează o asemenea prezumție.

8. De asemenea, norma legală atacată ridică serioase semne de întrebare cu privire la previzibilitatea dispoziției și având în vedere exigențele art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, textul apare ca fiind confuz, imprecis și impredictibil.

9. În sfârșit, sintagma „circumstanțe faptice obiective” lipsește de previzibilitate norma de incriminare, în condițiile în care principiul respectării legilor și cel al legalității incriminării impun legiuitorului să legisfeze prin texte suficient de clare și precise pentru a putea fi aplicate, inclusiv prin asigurarea posibilității persoanelor interesate de a se conforma prescripției legale.

10. **Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 73 din 27 ianuarie 2011.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

12. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 73 din 27 ianuarie 2011.

13. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Astfel, principiul egalității în drepturi nu exclude, ci, dimpotrivă presupune soluții diferite pentru situații diferite, iar violarea principiului egalității și nediscriminării ar putea exista atunci când se aplică un tratament diferențiat la cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă. Or, în speță, dispozițiile legale criticate se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei juridice.

14. Nu poate fi primită nici susținerea potrivit căreia dispozițiile criticate afectează dreptul la un proces echitabil și prezumția de nevinovăție, deoarece acestea se aplică în corelație cu principiul aplicării legii procesual penale consacrat de art. 5 din Codul de procedură penală privind aflarea adevărului, care instituie obligația organelor judiciare de a asigura, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana suspectului/inculpatului. Totodată, organele judiciare sunt obligate să strângă și să administreze probe atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului/inculpatului. De asemenea, potrivit art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele nu au o valoare mai dinainte stabilită, aprecierea fiecărei probe se face de organul de urmărire penală sau de instanța de judecată în urma examinării tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului. Ca urmare, legea procesual penală conține norme-garanții de natură să asigure și să garanteze aflarea adevărului prin aprecierea obiectivă a probelor.

15. În sfârșit, conținutul juridic al infracțiunii de spălare a banilor, precum și modalitățile concrete de săvârșire a faptei, coroborate cu împrejurarea cunoașterii provenienței bunurilor sau a scopului urmărit sunt de natură să ofere suficientă previzibilitate, judecătorul având astfel posibilitatea de a proceda la o corectă individualizare a pedepsei. Totodată, textul criticat permite destinatarilor săi — care pot apela, la nevoie, la sfatul unor specialiști — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. În acest sens este și jurisprudența instanței europene de la Strasbourg care a reținut în mod constant că previzibilitatea legii nu se opune ca persoana interesată să fie nevoită să recurgă la consiliere de specialitate pentru a evalua la un nivel rezonabil circumstanțele cauzei și consecințele ce ar putea decurge dintr-o anumită acțiune (a se vedea hotărârile din 25 mai 1993 și 15 noiembrie 1996 pronunțate în cauzele *Kokkinakis împotriva Greciei* și *Cantoni împotriva Franței*).

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 29 alin. (4) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 12 octombrie 2012, care au următorul conținut: „(4) *Cunoașterea provenienței bunurilor sau scopul urmărit poate fi dedusă/dedus din circumstanțele faptice obiective.*”

19. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la respectarea Constituției și a legilor, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, precum și dispozițiile art. 6 part. 2 referitor prezumția de nevinovăție din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale contestate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 687 din 20 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 903 din 4 decembrie 2015, Curtea a statuat că din simpla analiză a textului se poate observa că legiuitorul a incriminat fapta condiționat de cunoașterea de către autorul operațiunii a împrejurării că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni, sens în care o astfel de cunoaștere poate fi dedusă din circumstanțe factice obiective. Acest fapt nu echivalează cu încălcarea prezumției de nevinovăție, deoarece, în acord cu art. 99 din Codul de procedură penală, sarcina probei care servește la cunoașterea împrejurărilor care dovedesc că o persoană avea cunoștință de anumite aspecte referitoare la proveniența bunurilor aparține procurorului, suspectul sau inculpatul nefiind obligat să își dovedească nevinovăția.

21. Acesta este sensul dispozițiilor legale criticate, potrivit cărora cunoașterea provenienței bunurilor sau scopul urmărit poate fi dedusă/dedus din circumstanțele factice obiective ce își găsesc corespondent în probele administrate în condițiile mai sus arătate.

22. În plus, prevederile contestate stabilesc criterii obiective de apreciere a caracterului penal al operațiunilor săvârșite în legătură cu bunul sau sumele rezultate dintr-o anumită infracțiune. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că norma legală trebuie să fie suficient de accesibilă și de previzibilă, astfel încât să permită cetățeanului să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat și să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea. Astfel, în Hotărârea din 25 august 1998, pronunțată în *Cauza Hertel împotriva Elveției*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că previzibilitatea legii nu trebuie neapărat să fie însoțită de certitudini absolute. Certitudinea, chiar dacă este de dorit, este dublată uneori de o rigiditate excesivă, or, dreptul trebuie să știe să se adapteze schimbărilor de situație. Există multe legi care se servesc, prin forța lucrurilor, de formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare depinde de practică, așa cum se întâmplă și în cazul judecătorului român. În Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în *Cauza Wingrove împotriva Regatului Unit*, paragraful 40, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a decis că legea internă pertinentă care înglobează atât dreptul scris, cât și pe cel nescris trebuie să fie formulată cu o precizie suficientă pentru a permite persoanelor interesate, care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist, să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Așa fiind, o lege care atribuie o putere de apreciere (cum este, în speță, cazul autorităților chemate să aplice legea) nu contravine, în principiu, acestei exigențe.

23. În sfârșit, Curtea a mai constatat că, potrivit considerentelor (19) din Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului, „Directiva 91/308/CEE a inclus notarii și alți membri ai profesiilor liberale juridice în domeniul de aplicare a regimului comunitar de combatere a spălării banilor; acest domeniu de aplicare trebuie să rămână neschimbat în prezenta directivă; membrii acestor profesii liberale juridice, definiți de statele membre, se supun dispozițiilor prezentei directive, atunci când participă la tranzacții financiare sau comerciale, inclusiv la furnizarea de consultanță fiscală, deoarece aici se întâlnește riscul cel mai ridicat ca serviciile membrilor profesiilor liberale juridice să fie folosite ilegal, în scopul spălării produselor activității infracționale sau în scopul finanțării terorismului.” Așa fiind, potrivit art. 1 din această ultimă directivă, cunoașterea, intenția sau motivația, ce trebuie să fie un element al activităților de spălare de bani, pot fi stabilite pe baza unor stări de fapt obiective, adică pe baza aceluiași circumstanțe factice obiective criticate de autor în prezenta cauză și care, prin excelență, constituie atributul organelor judiciare, Curtea Constituțională nefiind competentă să se pronunțe asupra modului de interpretare și de aplicare a legii într-o speță dedusă judecării instanței de drept comun.

24. Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

25. Distinct de aceste argumente, Curtea constată că nu poate fi primită nici critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece se compară situația juridică a persoanelor acuzate de săvârșirea infracțiunii de spălare de bani cu cea a persoanelor acuzate de săvârșirea altor infracțiuni. Or, prezumția de nevinovăție operează pentru toate persoanele acuzate indiferent de fapta pentru care sunt cercetați și, prin urmare, nu poate fi primită susținerea potrivit căreia este afectat principiul egalității cetățenilor în fața legii.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dan Dragoș Dumitrașcu în Dosarul nr. 1.925/54/2014 al Curții de Apel Craiova — Secția penală pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 29 alin. (4) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția penală pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 iunie 2016.

PREȘEDINTE,
MONA-MARIA PIVNICERU

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 464

din 28 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (3) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (3) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare, excepție ridicată de Vasile Verdeș în Dosarul nr. 50/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 82D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă pentru autorul excepției de neconstituționalitate avocatul Dan Cimpoeu, cu împuternicire depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părții prezente care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În esență, acesta reiterează argumentele deja expuse în notele scrise depuse cu prilejul invocării excepției de neconstituționalitate în fața instanței de judecată și susține că art. 3 alin. (3) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 contravine dispozițiilor art. 115 alin. (6)

teza a doua din Constituție, potrivit cărora ordonanțele de urgență nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului. Arată că, așa cum reiese din cuprinsul art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003, Garda Financiară se afla în subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, împrejurare ce denotă faptul că este o instituție fundamentală a statului. De asemenea subliniază că întreaga caracterizare a Gărzii Financiare prin legislația subsecventă relevă faptul că această instituție are o dublă subordonare, respectiv atât Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cât și Ministerului Finanțelor Publice, ceea ce conduce la concluzia că regimul juridic al acestei instituții intră sub incidența art. 115 alin. (6) din Constituția României, în sensul că acesta nu poate fi modificat decât prin lege, și nu prin ordonanță de urgență.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, sens în care arată că Garda Financiară se află în subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, deci nu în subordinea Guvernului sau a vreunui alt minister.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Sentința civilă nr. 3.356 din 15 decembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 50/2/2015, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (3) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Vasile Verdeș într-o cauză având ca obiect anularea unui act

administrativ, în contradictoriu cu pârâtul Guvernul României și intervenientul accesoriu în interesul pârâtului, Ministerul Finanțelor Publice.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că textul criticat, în forma în vigoare la data adoptării Hotărârii Guvernului nr. 566 din 1 iunie 2011 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.324/2009 privind organizarea și funcționarea Gărzii Financiare, este neconstituțional în măsura în care prin sintagma „*numărul de posturi (...) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului*” s-ar înțelege că Guvernul poate reduce numărul de posturi. În acest sens susține că prin reglementarea criticată se încalcă dispozițiile art. 115 alin. (6) din Constituție, care stipulează că ordonanțele de urgență nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului. Așa fiind, apreciază că posturile ocupate în instituțiile fundamentale ale statului nu pot fi reduse printr-o ordonanță de urgență a Guvernului și arată, totodată, că nu poate fi lăsată la latitudinea ordonatorilor de credite desființarea posturilor ocupate în cadrul acestor instituții, fără a fi stabilite niciun fel de criterii prin lege pentru desființarea lor (în acest sens invocă Decizia Curții Constituționale nr. 55 din 5 februarie 2014). Cât privește caracterul de instituție fundamentală a statului, în raport cu dispozițiile legale în vigoare la data la care a produs efecte Hotărârea Guvernului nr. 566 din 1 iunie 2011, autorul excepției susține că Garda Financiară poate fi inclusă în această categorie. Subliniază că acest caracter al Gărzii Financiare rezultă din însăși Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003, în forma actualizată până la data de 25 mai 2009, aplicabilă în cazul autorului excepției de neconstituționalitate, în care se arată, printre altele, că Garda Financiară este subordonată Ministerului Finanțelor, intrând astfel, în opinia autorului excepției, sub incidența dispozițiilor art. 116—117 din Constituție.

7. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, în sensul caracterului neîntemeiat al acesteia.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. În acest sens arată că, în prezent, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 a fost abrogată prin intermediul art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013, astfel încât nu este îndeplinită condiția de admisibilitate prevăzută de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. În măsura în care, însă, este aplicabilă Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, pe fondul criticilor formulate, Guvernul apreciază că nu sunt incidente considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 55 din 5 februarie 2014, invocate de autorul excepției în susținerea argumentelor sale de neconstituționalitate a textului criticat. În acest context, arată că prin intermediul norme legale criticate nu se operează o reducere a numărului de posturi ocupate, ci se prevede doar faptul că acest număr este stabilit în cuprinsul unei hotărâri de Guvern.

10. Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 3 alin. (3) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 sunt constituționale. În acest sens reține faptul că regimul juridic al Gărzii Financiare a fost supus controlului Curții Constituționale, care a statuat că Garda Financiară, ca instituție publică de control care se afla în subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, „nu poate fi încadrată în categoria instituțiilor fundamentale, întrucât, potrivit legii, și-a desfășurat

activitatea în subordinea unui organ de specialitate al administrației publice centrale, iar nu în subordinea Guvernului sau a unui minister, așa cum prevăd dispozițiile art. 116—117 din Constituție, și nici nu a constituit o autoritate administrativă autonomă” (Decizia Curții Constituționale nr. 366/2014, paragraful 50 teza finală).

11. Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 3 alin. (3) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din 13 octombrie 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2004, prevederi potrivit cărora „*(...) Structura organizatorică a Gărzii Financiare, numărul de posturi, normele generale și speciale de dotare, însemnele distinctiv și modelele de uniformă se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.*”

14. Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare a fost abrogată, potrivit art. 19 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 29 iunie 2013. În acest context, în legătură cu examinarea unor texte de lege ce nu mai sunt în vigoare, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, interpretând sintagma „*în vigoare*” din cuprinsul art. 29 din Legea nr. 47/1992, text care circumstanțiază controlul de constituționalitate numai la legile și ordonanțele în vigoare, Curtea Constituțională a reținut că acest control vizează „*dispozițiile aplicabile cauzei, chiar dacă acestea nu mai sunt în vigoare*”, dar ale căror efecte juridice continuă să se producă și prin faptul că, deși abrogată, „*legea civilă poate ultraactiva în unele situații, potrivit principiului «tempus regit actum»*”. Astfel, deși nu mai sunt în vigoare, prevederile de lege criticate își produc în continuare efectele juridice, fiind aplicabile cauzei, iar, în aceste condiții, Curtea are competența de a controla constituționalitatea acestora.

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, reglementarea criticată contravine dispozițiilor constituționale ale art. 115 alin. (6) teza a doua, potrivit cărora „*Ordonanțele de urgență (...) nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului (...)*”.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în esență, autorul acesteia susține că art. 3 alin. (3) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare, în forma în vigoare la data adoptării Hotărârii Guvernului nr. 566 din 1 iunie 2011, este neconstituțional și contravine art. 115 alin. (6) din Constituție, în măsura în care prin sintagma „*numărul de posturi [...] se stabilește prin hotărâre de Guvern*”, s-ar înțelege că Guvernul poate reduce numărul de posturi, având în vedere caracterul de instituție fundamentală a statului al Gărzii Financiare.

17. În acest context, Curtea subliniază faptul că, în ceea ce privește interdicțiile și limitele de reglementare pe calea ordonanțelor de urgență, prin Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008, Curtea a reținut că din interpretarea art. 115 alin. (6) din Constituție „se poate deduce că interdicția adoptării de ordonanțe de urgență este totală și necondiționată atunci când menționează că *«nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale»* și că *«nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică»*. În celelalte domenii prevăzute de text — regimul instituțiilor fundamentale ale statului sau drepturile și libertățile prevăzute de Constituție —, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă *«afectează»*, dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin”. În continuare, Curtea a arătat că „verbul *«a afecta»* este susceptibil de interpretări diferite, așa cum rezultă din unele dicționare. Din punctul de vedere al Curții, aceasta urmează să rețină numai sensul juridic al noțiunii, sub diferite nuanțe, cum ar fi: *«a suprima»*, *«a aduce atingere»*, *«a prejudicia»*, *«a vătăma»*, *«a leza»*, *«a antrena consecințe negative»*”.

18. În ceea ce privește regimul instituțiilor fundamentale ale statului, în jurisprudența sa, Curtea a stabilit că „sunt instituții fundamentale ale statului acelea reglementate expres de Constituție, în mod detaliat ori măcar sub aspectul existenței lor, în mod explicit sau doar generic (instituțiile cuprinse în titlul III din Constituție, precum și autoritățile publice prevăzute în alte titluri ale Legii fundamentale)” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.257 din 7 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 6 noiembrie 2009, sau Decizia nr. 55 din 5 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 136 din 25 februarie 2014). Așadar, instituțiile fundamentale ale statului au „*statut constituțional*” (Decizia nr. 104 din 20 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 6 februarie 2009). Astfel, Curtea a considerat că sunt instituții fundamentale ale statului, spre exemplu, Curtea de Conturi (Decizia nr. 544 din 28 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 30 iunie 2006, sau Decizia nr. 1.555 din 17 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 916 din 28 decembrie 2009), Președintele României (Decizia nr. 1.133 din 27 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 851 din 12 decembrie 2007), Consiliul Superior al Magistraturii (Decizia nr. 1.133 din 27 noiembrie 2007 sau Decizia nr. 230 din 9 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 12 iunie 2013), Înalta Curte de Casație și Justiție (Decizia nr. 104 din 20 ianuarie 2009), Consiliul Suprem de Apărare a Țării (Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009), ministerele și celelalte organe ale administrației publice (Decizia nr. 1.257 din 7 octombrie 2009), Ministerul Public (Decizia nr. 297 din 23 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 18 mai 2010), consiliile locale, primăriile și consiliile județene (Decizia nr. 1.105 din 21 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 8 octombrie 2010) sau Curtea Constituțională (Decizia nr. 738 din 19 septembrie 2012).

19. Cât privește înțelesul sintagmei „*afectare a regimului instituțiilor fundamentale ale statului*”, Curtea, prin Decizia nr. 1.257 din 7 octombrie 2009 sau Decizia nr. 230 din 9 mai 2013, a statuat că aceasta vizează „toate componentele care definesc regimul juridic al acestora — structura organizatorică, funcționarea, competențele, resursele materiale și financiare, numărul și statutul personalului, salarizarea, categoria de acte juridice pe care le adoptă etc.”. De asemenea, toate aceste componente se subsumează organizării și funcționării instituțiilor fundamentale ale statului (Decizia nr. 1.105 din 21 septembrie 2010).

20. În acest context, prin Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014, paragraful 50, referitor la Garda Financiară, instituție publică de control care se afla în subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Curtea a subliniat că „această instituție nu poate fi încadrată în categoria instituțiilor fundamentale, întrucât, potrivit legii, și-a desfășurat activitatea în subordinea unui organ de specialitate al administrației publice centrale, iar nu în subordinea Guvernului sau a unui minister, așa cum prevăd dispozițiile art. 116—117 din Constituție, și nici nu a constituit o autoritate administrativă autonomă.” Așa fiind, la paragraful 51 din decizia menționată, Curtea a statuat că „în ceea ce privește Garda Financiară, aceasta nu reprezintă o instituție fundamentală a statului, care să cadă sub incidența protecției prevederilor art. 115 alin. (6) din Constituție”, motiv pentru care criticile formulate de autorul excepției de neconstituționalitate în prezenta cauză sunt neîntemeiate.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vasile Verdeș în Dosarul nr. 50/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 3 alin. (3) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 iunie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE

Prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 529

din 5 iulie 2016

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 din Legea nr. 230/2007
privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari**

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Faur Nistor Isai în Dosarul nr. 2.902/108/2015 al Tribunalului Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 458D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că libera alegere a profesiei nu este incompatibilă cu impunerea prin lege a anumitor condiții pe care persoana este obligată să le îndeplinească. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 321 din 14 septembrie 2004.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 457 din 9 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.902/108/2015, **Tribunalul Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari.** Excepția a fost ridicată de Faur Nistor Isai, reclamant într-o cauză având ca obiect obligarea Primăriei Municipiului Arad de a-i permite să profeseze meseria de administrator condominiu fără obligarea de a obține atestat, precum și obligarea la plata de daune morale.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul arată că dispozițiile art. 35 din Legea nr. 230/2007 încalcă dreptul la muncă al persoanei care dorește să exercite activitatea de administrare a unui condominiu, întrucât condiționează angajarea sa de deținerea unui atestat pentru funcția de administrator de imobile.

6. **Tribunalul Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că, prin instituirea unor cerințe privitoare la exercitarea profesiei de administrator condominiu, legiuitorul

nu restricționează dreptul la muncă, ci doar instituie măsuri necesare pentru exercitarea acestei activități în condiții optime.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 545/2004, prin care instanța constituțională a reținut că „instituirea prin lege a unor condiții pentru ocuparea unor funcții sau exercitarea unor profesii nu reprezintă o încălcare a dreptului la muncă și la alegerea profesiei”. Însă, în cauză nu se pune problema neconstituționalității dispozițiilor legale criticate de către autorul excepției, ci este vorba despre o problemă de interpretare și aplicare a acestora, în raport cu situația de fapt ce urmează a fi reținută de către instanța de judecată.

9. **Avocatul Poporului** consideră neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

10. **Președinții Senatului și Camerei Deputaților** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 35 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare. Textul de lege criticat are următorul cuprins: „Art. 35. — (1) Pentru activitatea de administrare care include activități de administrare tehnică, de contabilitate și casierie, asociația de proprietari poate angaja fie persoane fizice atestate pentru funcția de administrator de imobile, fie poate încheia contract de administrare cu persoane juridice specializate și autorizate, care au ca obiect de activitate numai domeniul asociațiilor de proprietari ori care au ca activitate principală administrarea imobilelor pe bază de tarife sau contract. Administratorilor de imobile li se aplică în mod corespunzător prevederile art. 21 alin. (2) și ale art. 22.

(2) Persoanele fizice pot fi angajate prin încheierea unui contract individual de muncă, conform celor stabilite prin negociere directă.

(3) Candidații pentru funcția de administrator de imobile trebuie să prezinte comitetului executiv al asociației de proprietari documentele solicitate, garanțiile profesionale și

materiale prevăzute de lege și trebuie să nu fi suferit nicio condamnare.

(4) *Comitetul executiv adoptă decizii asupra cuantumului salariilor, al indemnizațiilor și al eventualelor premii care se acordă personalului încadrat cu contract individual de muncă, precum și asupra valorii și a modalităților de contractare, în cazul în care administrarea clădirii este asigurată de persoane juridice, în limita bugetului de venituri și cheltuieli adoptat de adunarea generală a proprietarilor.*

(5) *De asemenea, comitetul executiv decide și asupra acordării unor drepturi bănești membrilor asociației de proprietari care desfășoară activități lucrative folositoare acesteia, în limita bugetului de venituri și cheltuieli adoptat de adunarea generală a proprietarilor.”*

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 41 care consacră dreptul la muncă.

14. Analizând criticile de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin textul de lege criticat, legiuitorul a condiționat dobândirea calității de administrator de imobile de îndeplinirea unor cerințe pozitive (atestatul pentru funcția de administrator de imobile, garanțiile profesionale și materiale) și negative (să nu fi suferit nicio condamnare penală), care trebuie întrunite cumulativ.

15. Cu privire la libertatea alegerii profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă, în jurisprudența sa, Curtea a constatat că acestea sunt componente ale dreptului la muncă, Constituția consacrand dreptul fiecărei persoane de a-și alege profesia, meseria sau ocupația și, desigur, de a-și alege singură locul de muncă.

16. Curtea a reținut că dispozițiile constituționale referitoare la alegerea liberă a profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă nu poate fi interpretată în sensul că orice persoană, oricând, poate opta pentru exercitarea unei profesii ori a unei meserii sau pentru alegerea oricărui loc de muncă fără a avea pregătirea și calificarea corespunzătoare ori fără a face dovada că a obținut avizul, autorizația sau atestatul, în cazul în care pentru exercitarea unei profesii sau meserii se cere, pe lângă absolvirea studiilor ori calificarea necesară, și acest lucru. Obținerea acestor avize, autorizații sau atestări este motivată de specificul fiecărei profesii sau meserii care presupune o calificare corespunzătoare, precum și anumite aptitudini pe care cel ce dorește să exercite acea meserie sau profesie trebuie să le aibă, tocmai pentru îndeplinirea sarcinilor de la locul de

muncă ales, în vreme ce retragerea avizului, autorizației sau atestatului de către autoritatea sau organismul competent se face numai în momentul în care nu mai sunt îndeplinite condițiile din momentul acordării acestora. De asemenea, Curtea a observat că atât emiterea avizelor, autorizației sau atestatelor, cât și retragerea acestora se fac de către autoritățile sau organismele competente în anumite cazuri și condiții stabilite de lege, în mod obiectiv, această retragere având ca efect încetarea de drept a contractului individual de muncă ce se materializează într-un act administrativ al angajatorului. Acest act, dacă a fost emis în mod abuziv, cu nerespectarea dispozițiilor legale, poate fi contestat în justiție de cel interesat (a se vedea în acest sens Decizia nr. 545 din 7 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 25 ianuarie 2005).

17. Potrivit dispozițiilor art. 54 din Legea nr. 230/2007, persoanele fizice care doresc să obțină calitatea de administrator de imobile sunt atestate de către primar, la propunerea compartimentelor specializate din cadrul autorității administrației publice locale, în baza unei hotărâri a consiliului local. Atestatul are drept scop certificarea calităților profesionale ale persoanelor care doresc să practice activitatea de administrare a imobilelor la asociațiile de proprietari. Potrivit Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 18 ianuarie 2007, atestatul de administrator de imobil se eliberează pentru o perioadă nedeterminată, este valabil pe tot teritoriul României și se poate retrage de către autoritatea administrației publice locale care l-a eliberat, dacă nu mai sunt îndeplinite condițiile pentru exercitarea acestei activități

18. Opțiunea legiuitorului de a condiționa dobândirea calității de administrator de imobile de îndeplinirea cerințelor legale nu poate fi considerată ca fiind neconstituțională, având în vedere că scopul ei este asigurarea unei activități calificate de administrare a imobilelor. Faptul că accesul la profesia de administrator de imobile este condiționat de satisfacerea anumitor cerințe nu poate fi privit ca o îngrijădire a dreptului la muncă sau a alegerii libere a profesiei. Normele în baza cărora funcționează persoane juridice specializate și autorizate sau persoanele fizice atestate nu contravin principiilor constituționale, cei care doresc să practice această profesie fiind datori să respecte legea și să accepte regulile impuse de aceasta.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Faur Nistor Isai în Dosarul nr. 2.902/108/2015 al Tribunalului Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 35 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 iulie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE

Prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 539

din 12 iulie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. (1), (3), (8) și (9), art. 60 alin. (2) coroborat cu art. 15 alin. (1) lit. c), art. 61 alin. (1) și art. 69 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, în redactarea anterioară modificării acestor norme prin Legea nr. 81/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, precum și pentru modificarea art. 7 alin. (2) din Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. (1), (3), (8) și (9), art. 60 alin. (2) coroborat cu art. 15 alin. (1) lit. c), art. 61 alin. (1) și art. 69 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de Emil Florin Dincă în Dosarul nr. 347/93/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.097D/2015.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 7 iulie 2016, în prezența reprezentantului Ministerului Afacerilor Interne, consilier juridic Andreea Vâlvoi, și a reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 12 iulie 2016, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

3. Prin Decizia civilă nr. 2.161 din 17 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 347/93/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. (1), (3), (8) și (9), art. 60 alin. (2) coroborat cu art. 15 alin. (1) lit. c), art. 61 alin. (1) și art. 69 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului.** Excepția a fost ridicată de Emil Florin Dincă, în calea de atac a recursului declarat împotriva Sentinței civile nr. 92 din 15 februarie 2012, pronunțată de Tribunalul Ilfov — Secția civilă, într-o cauză având ca obiect suspendarea executării și anularea unor decizii prin care s-a dispus o sancțiune disciplinară și destituirea din poliție.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia arată că, prin Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014, a încetat prezumția de constituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. (2), art. 60 alin. (1) și ale art. 62 alin. (3) din Legea nr. 360/2002, însă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, într-o cauză a sa, nu a dat eficiență deciziei de admitere pronunțate de Curtea Constituțională. Ca atare, autorul susține că „are un interes să conteste toate textele din Legea nr. 360/2002, care au mai rămas cu o oarecare

relevanță”. În acest sens, autorul apreciază, în esență, că art. 59 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 este o normă lipsită de claritate și previzibilitate și nu conține suficiente standarde care să ofere o minimă garanție împotriva arbitrariului, deoarece nu precizează cine poate stabili și aplica sancțiunea disciplinară. De asemenea, consideră că textul criticat nu impune obligația de motivare a actului prin care se stabilește sancțiunea disciplinară, iar sintagma „cercetare prealabilă” nu este definită. Totodată, nu sunt menționate reguli de constituire, organizare, funcționare și consultare a consiliilor de disciplină.

5. Referitor la dispozițiile art. 59 alin. (3) din Legea nr. 360/2002, autorul excepției arată că acestea sunt lipsite de claritate și previzibilitate, deoarece nu definesc termenii de „șef unitate” și „unitate”, fiind imposibil a se determina persoana care are această calitate. De asemenea, textul nu conține reguli privind desemnarea polițiștilor în vederea efectuării cercetării prealabile. Ca atare, susține autorul excepției, în lipsa acestor reguli, „șeful unității” poate desemna discreționar persoana care să efectueze cercetarea prealabilă. Cât privește alineatele (8) și (9) ale art. 59 din Legea nr. 360/2002, se apreciază că aceste dispoziții sunt lipsite de claritate și previzibilitate, întrucât nu este precizat subiectul destinat al normei, respectiv subiectul obligat să pună în aplicare dispoziția legală.

6. În continuare, autorul excepției arată că dispozițiile art. 60 alin. (2) și art. 69 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 sunt norme incomplete, deoarece nu pot fi aplicate decât prin raportare la art. 15 alin. (1) lit. c) din aceeași lege. De asemenea, consideră că aceste dispoziții contravin și art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, referitor la reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici, întrucât Parlamentul nu avea dreptul de a-și delega atribuția exclusivă de legiferare în ceea ce privește statutul funcționarilor publici către un organ inferior al administrației publice, respectiv ministrului de interne, care să reglementeze competența de destituire din funcția publică și de încetare a raportului de serviciu a unui agent de poliție, printr-un act infralegal și netransparent. În acest context, autorul afirmă că se află într-o situație similară cu cea care a făcut obiectul dosarului Curții Constituționale, în care s-a pronunțat Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014, susținând că, dacă textele declarate neconstituționale prin decizia menționată, se completau cu Ordinul ministrului de resort nr. 400/2004 privind cercetarea disciplinară — act infralegal, netransparent și sustras de la aducerea la cunoștința publică —, atunci art. 15 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 360/2002, care face trimitere la un ordin de ministru, este o normă lipsită de previzibilitate. Ca atare, autorul apreciază că atât art. 60 alin. (2), cât și art. 69 alin. (1) din Legea nr. 360/2002, completate cu art. 15 alin. (1) lit. c) din aceeași lege, contravin accesului liber la justiție și art. 126 alin. (6) din Constituție, potrivit căruia controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat. În final, cu privire la art. 61 alin. (1) din Legea nr. 360/2002, autorul excepției de neconstituționalitate arată că aceste dispoziții sunt lipsite de claritate și previzibilitate,

întrucât persoanele care au stabilit și aplicat sancțiunea „nu pot fi determinate din întregul text al legii”.

7. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal arată, pe de o parte, că instanța de contencios constituțional, prin Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014, s-a pronunțat asupra dispozițiilor art. 59 alin. (2), art. 60 alin. (1) și ale art. 62 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, iar, pe de altă parte, că textele criticate au legătură cu soluționarea cauzei, întrucât „privesc aspecte referitoare la cercetarea prealabilă, consultarea comisiilor de disciplină, stabilirea și aplicarea sancțiunii disciplinare și încetarea raportului de serviciu pentru agentul de poliție”.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** arată că autorul excepției de neconstituționalitate critică dispozițiile din Legea nr. 360/2002, într-o variantă care nu mai este în vigoare. Astfel, se menționează că dispozițiile art. 59, art. 60 și art. 69 din Legea nr. 360/2002 au fost modificate prin Legea nr. 81/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, precum și pentru modificarea art. 7 alin. (2) din Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 21 aprilie 2015. Ca atare, se apreciază că, având în vedere că dispozițiile articolelor în forma criticată de autorul excepției nu mai sunt în vigoare, excepția de neconstituționalitate a art. 59 alin. (1), (3), (8) și (9), art. 60 alin. (2) coroborat cu art. 15 alin. (1) lit. c), art. 61 alin. (1) și art. 69 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului este inadmisibilă.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 15 alin. (1) lit. c) și art. 69 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 sunt constituționale, iar excepția de neconstituționalitate a art. 59 alin. (1), (3), (8) și (9), art. 60 alin. (2) și a art. 61 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 este inadmisibilă. În acest sens, se arată că dispozițiile art. 59, art. 60 și art. 61 din Legea nr. 360/2002 au fost abrogate prin Legea nr. 81/2015, adoptată ca urmare a Deciziei nr. 392 din 2 iulie 2014 prin care Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. (2), art. 60 alin. (1) și ale art. 62 alin. (3) din Legea nr. 360/2002. Prin urmare, se consideră că, în temeiul art. 29 alin. (1) și a art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a art. 59 alin. (1), (3), (8) și (9), art. 60 alin. (2) și a art. 61 alin. (1) din Legea nr. 360/2002, este inadmisibilă. Referitor la critica de neconstituționalitate a art. 15 alin. (1) lit. c) raportat la art. 69 alin. (1) din Legea nr. 360/2002, se arată că textele supuse controlului de constituționalitate stabilesc persoanele abilitate să acorde avansarea în grad profesional și să dispună încetarea raporturilor de serviciu pentru agenții de poliție, și anume inspectorul general al Poliției Române și șefii celorlalte structuri ale ministerului, potrivit competențelor stabilite prin ordin al ministrului de resort. De asemenea, se consideră că aceste norme se completează cu dispozițiile Legii nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 25 aprilie 2014.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, înscrisurile depuse la dosar, susținerile părții, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit actului de sesizare, dispozițiile art. 59 alin. (1), (3), (8) și (9), art. 60 alin. (2) coroborat cu art. 15 alin. (1) lit. c), art. 61 alin. (1) și art. 69 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

14. Curtea observă că dispozițiile art. 59 alin. (1), (3), (8) și (9), art. 60 alin. (2) și art. 61 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 au fost modificate prin art. I pct. 5, 7 și 8 din Legea nr. 81/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, precum și pentru modificarea art. 7 alin. (2) din Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 266 din 21 aprilie 2015. Însă, din notele autorului excepției, depuse în motivarea criticii de neconstituționalitate, Curtea reține că textele sunt criticate în forma în care erau în vigoare la data emiterii actelor administrative prin care acesta a fost destituit din poliție și i-a încetat raportul de serviciu. Prin urmare, ținând seama de jurisprudența Curții, concretizată în Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 59 alin. (1), (3), (8) și (9), art. 60 alin. (2) coroborat cu art. 15 alin. (1) lit. c), art. 61 alin. (1) și art. 69 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, în redactarea anterioară modificării acestor norme prin Legea nr. 81/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, precum și pentru modificarea art. 7 alin. (2) din Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare.

15. Dispozițiile de lege supuse controlului de constituționalitate, în redactarea anterioară modificării acestor norme prin Legea nr. 81/2015, aveau următorul cuprins:

— Art. 15 alin. (1) lit. c): *„Acordarea gradelor profesionale se face prin avansare de către: [...]*

c) inspectorul general al Poliției Române și șefii celorlalte structuri ale Ministerului Administrației și Internelor, potrivit competențelor stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor, pentru agenții de poliție.”;

— Art. 59: *„(1) Sancțiunile disciplinare se stabilesc și se aplică numai după cercetarea prealabilă și după consultarea consiliilor de disciplină, cu excepția sancțiunilor prevăzute la art. 58 lit. a) și b), care se pot aplica fără consultarea consiliilor de disciplină.*

(3) Cercetarea prealabilă se efectuează de șeful unității sau de polițiști anume desemnați.

(8) La stabilirea sancțiunii se ține seama de activitatea desfășurată anterior, de împrejurările în care abaterea disciplinară a fost săvârșită, de cauzele, gravitatea și consecințele acesteia, de gradul de vinovăție a polițistului, precum și de preocuparea pentru înlăturarea urmărilor faptei comise.

(9) Sancțiunea disciplinară se aplică în maximum 60 de zile de la finalizarea cercetării prealabile, dar nu mai târziu de un an de la data comiterii faptei.”;

— Art. 60 alin. (2): *„Destituirea din poliție se dispune în mod corespunzător de persoanele care, potrivit art. 15, au competența să acorde gradele profesionale ale polițiștilor.”;*

— Art. 61 alin. (1): „*Polițistul poate contesta sancțiunea disciplinară, în termen de 5 zile de la luarea la cunoștință, șefului ierarhic superior celui care a aplicat sancțiunea. Acesta se pronunță prin decizie motivată, în termen de 15 zile.*”;

— Art. 69 alin. (1): „*Încetarea raporturilor de serviciu ale polițistului se dispune în mod corespunzător de către persoanele care, potrivit art. 15, au competența de acordare a gradelor profesionale și are loc:*

a) *la împlinirea vârstei și a celorlalte condiții necesare pensionării în sistemul public de pensii pentru instituțiile din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale;*

b) *la pierderea capacității de muncă, în condițiile legii, cu excepția situației în care a intervenit menținerea în activitate în condițiile art. 331;*

c) *la împlinirea limitei de vârstă în grad profesional;*

d) *la cerere;*

e) *la numirea într-o altă funcție publică;*

f) *prin demisie;*

g) *la destituirea din poliție;*

h) *la acordarea calificativului nesatisfăcător, de două ori;*

i) *când este condamnat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, cu excepția cazurilor în care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere sau amenzii penale pentru infracțiuni săvârșite din culpă, pe baza aprobării persoanelor care au acordat gradele profesionale prevăzute la art. 15;*

j) *când, în urma reorganizării activității Ministerului Administrației și Internelor sau a unei unități de poliție ori a reducerii unor posturi de natura celui ocupat de polițistul respectiv, nu sunt posibilități pentru ca acesta să fie încadrat într-o funcție similară în aceeași unitate sau în alte unități;*

k) *când nu promovează examenul de definitivare prevăzut la art. 21 alin. (5);*

l) *când s-a stabilit că a fost încadrat în mod fraudulos în poliție, chiar dacă această situație a fost depistată ulterior;*

m) *în situația nedefinitivării de către agenții de poliție a studiilor prevăzute la art. 73 alin. (8).”*

16. Autorul excepției consideră că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 21 care consacră accesul liber la justiție, art. 30 privind libertatea de exprimare, art. 31 referitor la dreptul la informație, art. 73 alin. (3) lit. j) privind reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici și art. 126 alin. (6) referitor la instanțele judecătorești.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin cererea de chemare în judecată formulată și înregistrată la instanță la data de 29 decembrie 2011, în contradictoriu cu statul român, prin Ministerul Administrației și Internelor, Inspectoratul de Poliție al Județului Ilfov și Ministerul Administrației și Internelor, reclamantul, autorul prezentei excepții, a solicitat Tribunalului Ilfov — Secția civilă, ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună: suspendarea executării și anularea dispozițiilor prin care s-a dispus destituirea sa din poliție și încetarea raporturilor de serviciu; reîncadrarea sa în funcția publică deținută, respectiv de cea de agent principal, în cadrul postului de poliție unde a activat; obligarea părâtelor la plata unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și recalulate. În motivarea acțiunii, a arătat, în esență, că cele două acte administrative, a căror suspendare și anulare o solicită, au fost emise în temeiul Ordinului ministrului

administrației și internelor nr. 400/2004 privind regimul disciplinar al polițiștilor din Ministerul Administrației și Internelor, care în perioada 11.08.2011—5.09.2011, în care s-a aplicat reclamantului, nu era publicat în Monitorul Oficial al României și nici nu se afla în evidența oficială a legislației României. Ca atare, nefiind publicat în Monitorul Oficial al României, ordinul menționat nu îndeplinea, în sens material, exigențele de accesibilitate și previzibilitate ale unui act normativ.

18. Tribunalul Ilfov — Secția civilă, prin Sentința civilă nr. 92 din 15 februarie 2012, a respins acțiunea reclamantului, reținând că Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 400/2004 a fost adoptat în conformitate cu dispozițiile art. 59 alin. (2) și art. 60 alin. (1) din Legea nr. 360/2002. Sentința civilă menționată a fost recurată și, prin Decizia civilă nr. 2.161 din 17 aprilie 2015, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a soluționat irevocabil cauza în favoarea autorului excepției.

19. Curtea Constituțională, în jurisprudența sa (spre exemplu, prin Decizia nr. 465 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 29 octombrie 2014, și Decizia nr. 289 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 516 din 10 iulie 2014), a statuat că **legătura cu soluționarea cauzei** presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecării, **cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ**, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului. Prin urmare, condiția relevanței excepției de neconstituționalitate, respectiv a incidenței textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești, nu trebuie analizată *in abstracto*, ci trebuie verificat în primul rând **interesul procesual al invocării excepției de neconstituționalitate**, mai ales din prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității textului de lege criticat.

20. Or, în prezenta cauză, Curtea reține că, prin actul de sesizare — Decizia civilă nr. 2.161 din 17 aprilie 2015 —, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, menționând Decizia Curții Constituționale nr. 392 din 2 iulie 2014, **a soluționat irevocabil cauza în favoarea autorului excepției**. Astfel, instanța a admis recursul declarat și a modificat în parte sentința civilă recurată, în sensul că a admis acțiunea în parte, a anulat Dispoziția de sancționare disciplinară nr. 155.293 din 11 august 2011 și Dispoziția nr. 627 din 5 septembrie 2011, prin care s-a dispus încetarea raporturilor de serviciu, emise de părâțul Inspectoratul de Poliție al Județului Ilfov, a dispus reintegrarea reclamantului în funcția deținută anterior și a obligat părâțul Inspectoratul de Poliție al Județului Ilfov la plata unei despăgubiri egale cu drepturile salariale actualizate, aferente funcției, începând cu data de 5 septembrie 2011 și până la data reintegrării efective.

21. Față de cele expuse, Curtea reține că dispozițiile legale criticate, raportate la obiectul cauzei în cadrul căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, nu au legătură cu soluționarea acesteia, în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată. Prin urmare, Curtea constată că, în situația dată, o eventuală admitere a prezentei excepții nu ar avea niciun efect în dosar, și ca atare, **excepția nu îndeplinește condiția legăturii cu soluționarea cauzei, fiind inadmisibilă**.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. (1), (3), (8) și (9), art. 60 alin. (2) coroborat cu art. 15 alin. (1) lit. c), art. 61 alin. (1) și art. 69 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, în redactarea anterioară modificării acestor norme prin Legea nr. 81/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, precum și pentru modificarea art. 7 alin. (2) din Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, excepție ridicată de Emil Florin Dincă, în Dosarul nr. 347/93/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a civilă de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a civilă de contencios administrativ și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 iulie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE,

Prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

**ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI
ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ**pentru prorogarea termenului prevăzut la art. 30 alin. (4¹) din
Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. IX din Legea nr. 123/2016 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Articol unic. — Termenul pentru obținerea autorizației de securitate la incendiu prevăzut la art. 30 alin. (4¹) din Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 din 21 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 30 iunie 2017.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,
Vasile Dîncu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea anexei nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 1.357/2001
privind atestarea domeniului public al județului Suceava, precum și al municipiilor,
orașelor și comunelor din județul Suceava**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — În anexa nr. 6 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al municipiului Vatra Dornei” la Hotărârea Guvernului nr. 1.357/2001 privind atestarea domeniului public al județului Suceava, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Suceava, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 și 642 bis din 30 august 2002, cu modificările și completările ulterioare, secțiunea I „Bunuri imobile” se modifică și se completează după cum urmează:

a) la poziția nr. 196, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „cu îmbrăcăminte din beton asfaltic, situată în municipiul Vatra Dornei, județul Suceava, lungime — 613 m, suprafață — 6.020 mp, de la strada Chilia până la blocul nr. 27”;

— la poziția nr. 202, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „cu îmbrăcăminte din beton asfaltic, situată în municipiul Vatra Dornei, județul Suceava, lungime — 1.941 m, suprafață — 20.281 mp, de la spitalul de boli infecțioase până la strada Foresta”;

— la poziția nr. 210, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „cu îmbrăcăminte din beton asfaltic, situată în municipiul Vatra Dornei, județul Suceava, lungime — 350 m, suprafață — 1.820 mp, de la Strada Pinului până la locuința numitului Vătămănescu Ciprian”;

— la poziția nr. 212, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „cu îmbrăcăminte din beton asfaltic, situată în municipiul Vatra Dornei, județul Suceava, lungime — 656 m, suprafață — 8.336 mp, de la Strada Unirii până la stația de epurare”;

— la poziția nr. 236, coloana nr. 1 va avea următorul cuprins: „1.3.7.1.”, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „cu îmbrăcăminte din balast, lungime — 310 m, suprafață — 1.750 mp, de la strada Chilia până la locuința numitei Volosciuc Valeria”;

— la poziția nr. 248, coloana nr. 1 va avea următorul cuprins: „1.3.7.2””, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „cu îmbrăcăminte din beton asfaltic, situată în municipiul Vatra Dornei, județul Suceava, lungime — 226 m, suprafață — 3.065 mp, de la Strada Dornelor până la Fabrica Bernath”;

— la poziția nr. 250, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „îmbrăcăminte din beton asfaltic, lungime — 335 m, suprafața — 1.900 mp, de la Strada Unirii până la Pensiunea Adrisel”;

— la poziția nr. 251, coloana nr. 1 va avea următorul cuprins: „1.3.7.1.”, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „cu îmbrăcăminte din balast, lungime — 104 m, suprafață — 480 mp, de la strada Dealul Negru până la locuința numitului Mocanu Vasile”;

— la poziția nr. 256, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „cu îmbrăcăminte din beton asfaltic, lungime — 3.196 m, suprafață — 48.260 mp, de la Strada Republicii până la locuința numitei Samuilă Georgeta”;

b) la secțiunea I „Bunuri imobile”, după poziția nr. 455 se introduc opt noi poziții, pozițiile nr. 456—463, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Vasile Dîncu

București, 24 august 2016.
Nr. 586.

ANEXĂ

COMPLETĂRI
la inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al municipiului Vatra Dornei

SECȚIUNEA I
Bunuri imobile

Nr. crt.	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Elemente de identificare	Anul dobândirii sau, după caz, al dării în folosință	Valoarea de inventar (mii lei)	Situația juridică actuală Denumire act proprietate sau alte acte doveditoare
0	1	2	3	4	5	6
456	1.3.7.1	Strada Bîrnărel	cu îmbrăcăminte din balast, situată în municipiul Vatra Dornei, județul Suceava, cartier Bîrnărel, lungime — 763 m, suprafața — 4.577 mp, de la blocul nr. 27 până la locuința numitului Dranca Vasile, înscrisă în CF 36829	2015	412	Domeniul public al municipiului Vatra Dornei, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 138/2016 Carte funciară nr. 36829

0	1	2	3	4	5	6
457	1.3.7.1	Strada Eroilor	cu îmbrăcăminte din balast, situată în municipiul Vatra Dornei, județul Suceava, în continuarea Străzii Eroilor, lungime — 333 m, suprafață — 3.238 mp, de la intersecția cu Strada Pinului până la Strada Miriștei, înscrisă în CF 36824	2015	219	Domeniul public al municipiului Vatra Dornei, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 138/2016 Carte funciară nr. 36824
458	1.3.7.1	Strada Pinului	cu îmbrăcăminte din balast, situată în municipiul Vatra Dornei, județul Suceava, în continuarea Străzii Pinului, lungime — 148 m, suprafață — 1.087 mp, de la Strada Pinului până la intersecția cu Strada Bistriței, înscrisă în CF 36821	2015	73	Domeniul public al municipiului Vatra Dornei, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 138/2016 Carte funciară nr. 36821
459	1.3.7.1	Strada Sondei	cu îmbrăcăminte din balast, situată în municipiul Vatra Dornei, județul Suceava, în continuarea Străzii Sondei, lungime — 139 m, suprafață — 627 mp, de la Strada Sondei până la locuința numitului Gligan Ioan, înscrisă în CF 36850	2015	16	Domeniul public al municipiului Vatra Dornei, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 138/2016 Carte funciară nr. 36850
460	1.3.7.1	Strada Telefericului	cu îmbrăcăminte din balast, situată în municipiul Vatra Dornei, județul Suceava, în continuarea Străzii Telefericului, lungime — 1/027 m, suprafață — 4.108 mp, de la Strada Telefericului până la fondul forestier al municipiului Vatra Dornei, înscrisă în CF 36818	2015	222	Domeniul public al municipiului Vatra Dornei, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 138/2016 Carte funciară nr. 36818
461	1.3.7.2	Strada Unirii	cu îmbrăcăminte din beton asfaltic, situată în municipiul Vatra Dornei, județul Suceava, în continuarea Străzii Unirii, lungime — 455 m, suprafață — 6.208 mp, de la locuința numitei Samoilă Georgeta până la pâraul Neagra, înscrisă în CF 36917	2015	550	Domeniul public al municipiului Vatra Dornei, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 138/2016 Carte funciară nr. 36917
462	1.3.7.1	Strada Bistriței (Segment îmbrăcăminte balast)	cu îmbrăcăminte din balast, situată în municipiul Vatra Dornei, județul Suceava, lungime — 297 m, suprafață — 2.601 mp, de la Strada Pinului până la Strada Miriștei, înscrisă în CF 36936	2015	175	Domeniul public al municipiului Vatra Dornei, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 138/2016 Carte funciară nr. 36936
463	1.3.7.2	Strada Bistriței (segment îmbrăcăminte asfalt)	cu îmbrăcăminte din beton asfaltic, situată în municipiul Vatra Dornei, județul Suceava, lungime — 1.122 m, suprafață — 10.796 mp, de la Strada Pinului până la strada Argestru, înscrisă în CF 36936	2015	729	Domeniul public al municipiului Vatra Dornei, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 138/2016 Carte funciară nr. 36936

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind acordarea de către România a unui ajutor umanitar extern de urgență,
cu titlu gratuit, pentru Republica Macedonia, precum și pentru suplimentarea bugetului
Ministerului Afacerilor Interne din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului,
prevăzut în bugetul de stat pe anul 2016**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 5 alin. 1 lit. a) și art. 8 alin. 3 din Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă scoaterea din rezervele de stat și acordarea de către România a unui ajutor umanitar extern de urgență, cu titlu gratuit, pentru Republica Macedonia, constând în cantitățile de produse prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, în valoare de 594,12 mii lei, exclusiv transportul.

Art. 2. — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale scade din gestiune, la prețurile de înregistrare, prin debitarea contului 6891 „Cheltuieli privind rezerva de stat”, cantitățile de produse prevăzute în anexă, aprobate a fi scoase din rezervele de stat potrivit prezentei hotărâri, pe baza documentelor justificative întocmite conform prevederilor legale.

Art. 3. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Afacerilor Interne, pentru Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2016, cu suma de 555 mii lei, la capitolul 80.01 „Acțiuni generale, economice, comerciale și de muncă”, titlul XIII „Active nefinanciare”, alineatul 71.02.01 „Rezerve de stat și de mobilizare”, pentru reîntregirea stocurilor rezervă de stat la produsele apă minerală, conserve carne de porc, conserve pate de ficat, pături și saci de dormit, în limita cantităților prevăzute în anexă.

Art. 4. — Ordonatorul principal de credite răspunde de modul de utilizare a sumei repartizate din Fondul de rezervă bugetară

la dispoziția Guvernului, în conformitate cu prevederile Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă, la solicitarea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și în structura bugetului Ministerului Afacerilor Interne pe anul 2016.

Art. 6. — Ministerul Afacerilor Interne, prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, întreprinde demersurile necesare în vederea predării ajutorului către reprezentanții Directoratului de Protecție și Salvare din Republica Macedonia, pe bază de proces-verbal de predare-primire.

Art. 7. — Cheltuielile de transport, precum și alte cheltuieli ocazionate de îndeplinirea acțiunilor prevăzute la art. 1 se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul aprobat Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, în limita sumei de 30 mii lei.

Art. 8. — Ajutorul umanitar extern de urgență prevăzut în anexă se preia de la unitățile teritoriale subordonate Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale de către reprezentanții Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și se predă la destinație reprezentanților Directoratului de Protecție și Salvare din Republica Macedonia.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă

Președintele Administrației Naționale
a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale,

Dan Cornel Baranga
Ministrul afacerilor externe,
Lazăr Comănescu
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

LISTA
produselor acordate de către România ca ajutor umanitar extern de urgență, cu titlu gratuit,
pentru Republica Macedonia

Nr. crt.	Produsul	UM	Cantitatea	Valoarea (mii lei) exclusiv TVA
1	Apă minerală	litri	2.736,00	4,11
2	Conserve carne porc	kg	5.658,00	90,53
3	Conserve pate de ficat	kg	14.499,20	203,00
4	Conserve de legume	kg	2.549,98	11,48
5	Cizme din cauciuc	perechi	1.300,00	78,00
6	Pelerine de ploaie	buc.	1.000,00	15,00
7	Pături	buc.	200,00	12,00
8	Saci de dormit	buc.	1.000,00	180,00
TOTAL				594,12

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 939127